

Ч. 7. (91.)

Крыница, четверг дня 20. лютого (7.) 1936.

Рок III.

Орган Лемковского Союза.

Виходить в кожен четверг.

Редакція и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко” Крыница.

Всіх читателей, котри не вплатили іще пренумерати, просиме вирівнати якнайскорше рахунки.

Іще єст на складі Календар „Лемка” на 1936-й рок.

Ціна одного календара виносить 50 гр. При замовленнях 10 календарей оплату поштову платит редакція.

Што жадат мин. Рачкевич от адміністративных урядників.

Каждого року, коли парламент укладат новий бюджет державы, коли переводит подробну аналізу ріжних галузей єго діяльності, высуват ся ряд справ, котри живо интересуют загал населеня, котри с одной стороны суут основными справами державного житя, а с другой стороны, с точки зріня штоденной, причином смутку або радости поодиноких людей. Так стало ся также с дыскусіоном бюджетном комиссии Сейма над бюджетом Министерства внутренних діл, в часі котрої министер Рачкевич, бесідуючи о многих квестіях, относячих ся до роботы загальнай администрации, порушил пару квестій маючих значене великої ваги для одноцільности державного житя, а однчасно интересуючих найближше поодиноких людей в их штоденном житю.

Тож бесідовал п. Министер о квестии бюропратии, той бюропратии, котра так докучливо дає ся отчути кожому гражданину, — бюропратии, котра не повстала с Твіни урядничого апарату, але с особенного уложеня ся обстоятельств, котре урядники ряды придушили тысячами параграфов, тысячами законов и заряджень. Апарат адміністративный, если не буде придушений тысячами приписов, сполнит напевно совсем правильну тезу министра Рачкевича о конечности увсесудненя администрации, тісного и розумного звязаня той администрации с населенем.

До переведеня той задачи в великой степени може ся причинити предсказане премьером Косцяловским, а пак министром Рачкевичом открыте дороги до роботы в администрации для людей молодых. „Молодеж — бесідовал Министер в бюджетной комиссии — не закостніла в рутыні, особенно тата, котра переходит до администрации со

службы общественной и знає потребы общества на меньшой або большой територии, ест цінным елементом в службі загальнай администрации.

С глубоком признательностью треба приняти заявлене министра Рачкевича, же служба на постерунку урядника державного мусит быти все и для каждого жерелом радости и души. Без сомнія так правильно поставлена квестия личного достоинства урядника даст полный свой выраз втотчас, если буде результатом уцтвио сполненої служби, — розумно сполненого обовязка.

А обовязкы администраційного апарату суут велики, так велики, же як бесідовал министер: „без увеличеня усилий через загал урядников администрации трудны до осяненя мусіли бы быти загальны результація діяльности цілого ресорта“.

Тож трудна и тяжка ест „Служба Державі“, але не меньше почетна. Тож нич дивного, же люди, котри своїй службы, єй духа и задач не понимают, будут мусіти отойти. Бо зла служба не лем не приносит державі користи, але наоборот, може вырядити моц шкоды. И прото с признательностью треба приняти ведену министром Рачкевичом борбу с так тяжкими прегрішенями урядничима, як бюропратизм в найгоршом змыслі, легкомышленне спыхане и позбыване ся прав, всьо, што доказує брак почутя обовязка, недостаток почутя вырядженой населеню кривды.

Всі тоты чинники, относячи ся до квестий адміністративного апарату и духа, яким могут быти пересякнены урядники ряды в службі для Державы, чинники, о которых бесідовал Министер Рачкевич, станут ся безпорно причином полного обектывизма населеня в виду роботы администрации и справедливой оцінки той роботы.

Пренумерата в краю:
30 грошей місячно,
80 , , квартально
1·50 , , полрочно,
3 зл. рочно.

В Амерыци: 1 дол. рочно.

В Чехословакии:
2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,
20 кор. рочно.

Ціни оголошень:
Ціла сторона 120 зл., $\frac{1}{2}$ сторони 60 зл., $\frac{1}{4}$ сторони 35 зл.,
 $\frac{1}{8}$ стор. 20 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 10 зл.;
оголошеня малы за 1 мм. 20 гр.,
в тексті 30 гр., перед текстом
40 гр. При місячном и долгом
оголошенню значна знижка.

Кonto чекове Nr. 404.155.

Котюзі по заслузі:

В третом числі нашої газеты в статии „Сміхотворний самообман“ писали мы о слезах, які проливат „Український Бескид“ над судьбом української гетьманської державы, котра розлетіла ся нібыто наслідком бунту поднятого против ней через самых украинцев, а котра в дійстності, як мы виказали, розлетіла ся для того, бо німцы, котри ю создали и своим багнетами поддержали, остали розбиты.

Послухайте тепер, як описує в цілой той авантурі ролю наших галицьких украинцев український діятель-державник Вячеслав Липинский. Пише он так:

„Галичани, які гасло — „шляк до Львова веде через Київ“ — розуміють так, щоби покидати Львів, та ити до Києва, піддержувати тамошніх соціальних революціонерів і політичних руїнників, — Галичани, які в Києві роблят повстання против Українського Гетьманського Уряду тому, що він „москвофільський“, — Галичани, які поваливші такий український „москвофільський“ уряд, шукают союзу з московським урядом Денікіна, або проповідуют ориєнтацію на московських большевіків, — Галичани, які братают ся з наддніпрянськими хаотиками—галайками, проголошуют з ними „соборність“ кличут іх до себе в Галичину, слухают побожно іх тевренів про „похід на Москву“ а потім плачут, коли ці хаотики або „змінили віхи“ і втікли в Москву, або в Варшаві відступили Галичину Полякам — такі Галичани хай мають принаймні стільки розуму, щоби причини всіх своїх нещасть шукати в самих собі, а не в „Папі римському“ чи „амбасадорах антанти“...

Слова тоты цінны для того, што написаны коренным стопроцентным украинцем а не якимсі ворогом „кацапом“ або поляком, адже написаны человіком, котрый душу и моральну вартость галицьких „українців“ роскусил своим зубами. И не диво, што така „вдача“ у наших галицьких „українців“

Люди, котры отрекли ся своєго імени и роду—люди, котры стыдають ся того, што найдорозше кожому честному чоловіку, што найдорозше кожому народови—люди, котры хотят сотворити нову націю на основах ненависті до національної минувшості, націю без роду и племені — мусят метати ся и блукати, як тот шалений, котрий не зазнає спокою ни днем ни ночом.

Однинокий сталый их союзник то германец, котрий их создал и при помочи котрого надіють ся вибороти „самостійну Україну”, а наколи помоч німецка не помогают, тогда блукают от Дніни до Каяфы, от Деникина до Петлюры.

Але находят они и інших „панов”, котрым служат, котрым ся запродают. Не гордят фондами литовскими, а также и в Англії глядають собі выгодного корыта. А коли уж нигде не находят добровільної наживы, тогда идут с покутом до Варшавы, блюють ся в груди и заклинают о своєй „льояльності”.

С фронту італіянско-абисинського.

Італіяни боронят ся на полночи, и на полуодні наступають.

На фронті ніт в послідних часах ніяких поважних змін. Так на полночи, як и на полуодні приготовляють ся до офензиви, с тим розличиєм, же на полночи приготовляють офензиву абисинці, а італіяни боронят ся, а на полуодні абисинці борють ся, щоби удержати свої позиції перед атакуючими італіянами.

На фронті полночном

італіяни напрасно старают ся переломити жілізну обруч, окружуючу Макале. Летничі атаки не мають однак великого значення в виду неуловимих и добре укритих в терені абисинських отрілов. Італіяни в виду того старают ся атаковати головну кватеру абисинських войск в Десіє. Недільна атака була найсильніша со всіх дотеперешніх італіянських в часі той войны. Перешло годину без перерви атаковало місто 7 італіянських самолетов. Много будынков стало вогні. Через якісні час місто виглядало як одно море огня. В абисинських кругах твердят, же ціль той атаки була охota збомбардовати дом, в котором жив негус. Ряд бомб упало недалеко цисарського дворца. Негус однак находил ся в безпечном місци и сам руководил при арматах противлетничих.

Конфлікт японско-совітський на Далеком Всході.

На далеком Всході розгрывают ся факты, котры могут мати велике значене. В Манджурии и Внішній Монголії (Полночный Китай) доходит все до взаимных нападов гранічных японско-совітських.

Доходят вісти, же положене єст барз напружене и обі стороны зберают на по-границі свои войска. Всьо тово показує, же легко може прийти до войны японско-совітської. Гдекотры газеты доносят, же война може вибухнути каждого дня.

Розрухи в Египті.

Египтияне жадають независимости.

Чом воєвали о Египет.

О Египет бороли ся все, бо лежит он в місци переходном. Ту Афвика граничит с Азию и через Середземне Море лучит ся с Европом. Египет творит окно так с Азии, як и с Европы. В старинных часах называно Египет даром ріки Ниль, бо тата величезна ріка несе со своих жерел уроджайний мул, который в часі вилица осідат по обох боках ріки и удобряє побереже.

Як великий єст Египет.

Египет єст полтreta раз больший от Польши, але вартость представлят лем узка полоса над Нильом, в которой живе около 14 миллионов населеня. Дальше на всход и запад тягне ся пісковата и каменна пустыня, в которой лем зірка находят ся оазы с водом, травом и пальмами. Головне місто Каир числит около мільйон населеня, а Александрия над Середземном Морі около $\frac{1}{2}$ мільйона.

Египет живе переважно с управы землі. На поля низше положены наносит ріка в часі вилица благословленный мул а поля высши наводняют египтияне штучно помпами. Сют пшеницу, ячмень, кукурудзу, конич, риж, просо, рослины стручковы, місцами цукрову тростину и баволну. Климат поза пустыньом єст мягкий, теплый и приятный.

Кто живе в Египті.

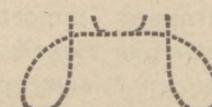
До недавна и через ціле тысячі літ панами Египта били турки и арабы. Арабы вырыли на Египті свое незатертє пятно. Египет єст до тепер краем на половину арабским с обычаем, а передовсем с религии. Египтияне суть магометанами, а лем мала часть єст християнска обрядка коптского, зближеного до абисинского.

Значене Египта.

Перевозне значене Египта увеличило ся от часу перекопаня канала Суецкого в р. 1869. Канал тот лучит через Середземне Море Англійский Океан с Червеною Морем и Океаном Индійским, адже краї египетский с Индіями и тому владітелі Индій, Англики вырвали перед войном Египет с рук турков. Англики дали Египту велику автономию, задержаючи для себе протекторат. На всякий случай держат они в Египті 30 тысяч войска втотчас, коли египтияне мають свого войска лем 10 тысяч. Во главі полици египетской стоит также англіцкий комендант.

Тепер молоде поколінє египтиян хотіло бы высвободити ся спод протектората Англії и начинати выкликати ріжны розрухи. Кто знає, ци Італія не помогают в выкликаню тых розрухов. Але старши политики боят ся італіянов, бо видят их господарку в сусідній Либії и хоц хотят также цілковитой независимости, предлагают Англії вічний союз и взаємну помоч на случай войны.

Так отзовала ся война в сусідній Абисинии и світ с неспокоем смотрит, ци таких отзывов не буде больше.

Совітські самолети бомбардують Манжурію.

Два совітські самолети шмарили 8 бомб на територію Манжурію.

Правительство манжурске уважає тут бомбардування за начало війни без формального висловлення.

Послідні проби ратування міра.

Очи всіх суть тепер звернені на Японію. От нії зависить мир або вибух нової війни. В Токіо борються медже собом лва обози, стоячи в найвищих правительствах кругах.

Армія хоче приступити зараз до війни, а дипломатія хотіла бы отложить війну до отвітного часу. На разі надіються, що побідит погляд дипломатії і до війни не дойде. Круги добре поінформовані судять, що японський міністр Гирота предложит совітському правительству утворення

сталої комісії,

котрої задачом буде не допустити до конфліктів на границі Манжурії-Куо і СССР.

Також і в Лондоні вірють, що на разі до війни не дойде, бо теперешний час є ют для ведення воєнної кампанії в Монголії, де ростопи сніжни в квітні унеможливлюють всяких воєнних операцій.

Англія іде з Росією.

Акція зближення між В. Британії і Совітами поступат скоро.

В недалекої будучності выбере ся до Росії британська парламентарна делегація. Буде ся она складати з представителем обох Палат і має обнати всі партійни групи англійського парламента.

Газети подають, що послідні приключения отвернули увагу міністра Ідена от Женеви і італійської політичної в Африці, а звернули ю на Далекий Всход. Англія приготовляє ся не на жарты до війни і переназначила на вооруження суму близько 10 мільйонов золотих, котрою то сума має бути видана в найближчих 10-х місяцях.

Англія вірит, що от її вооруження є ют залежимість мир в Європі. Ци дає ся її удержати, увидиме. На разі всьо промовлят за тим, що скоро будеме свідками великої війни.

Важне для нас всіх

В понеділок дня 3 марта о год 12. в дому г-на Евстахия Мілянича в Мушинах на ринку отбуде ся

Основательне собрання

гуртовного кооператива

для сел положених вокруг Мушины.

Просить ся всіх війтів, солтисов, склепарів і свідомих людей прийти численно на тут собрання. Реферат о кооперациї виолосит г-н Яновицький з Крыніци.

Допись со Шавника.

В ч. 3-ом с дня 1. лютого 1936 української газети „Наш Лемко“ помістили наш односельчанин О. Николай Мілянич допись п. з. „Правдива історія про село Шавник на Лемківщині“, в котрої старат ся доказати, що неправда єст, що Міляничі походять з Сербії і же они являють ся основателями села Шавника. Ми, хлопи со Шавника, не можеме навести вам історичных фактів з бібліотек університетських або епіскопальних в Кракові, бо мы там школ не кончили, а дакотри с нас як нпр. „дальший гость“, носили вам О. Николай лем хліб до Санча, як сте там ходили до гімназии, але за то мы точно знаме стары акты, относячи ся до основання Шавника, в котрих виразно єст подано, що основателями Шавника єті Міляничі (Міляновичи), котри приїхали з Сербії і визнавали віру православну. Акти тоти находят ся в дому Ч. 43. Їх розділи бы мы вам О. Николай приїхати до Шавника и тоти акти пересмотріти, а також почислити тых українцев в селі, котрих вы, числячи з Мочар, нараховали аж половину села. Пишете „вітченьку“, же давніше мы были руснаками, але же назва „Русь“ єст престаріла и же тепер руский народ „по світовій війні міняє назву на українців, з ріжних оглядів більше для нього підходячу“. Назву міняли все западни народы „чомуж тільки русини мали б стояти на місці“. На тоти дітинячи выводы можеме лем одно сказати: чомуж то вы „вітченьку“ не міняте своєї старої назвы Мілянич на нову, от н. пр. на Хруньпотыкайло, або Брыдошенько, або Цыганенько, лем стоите на місці, преця „ця назва з ріжних оглядів була би для вас більше підходяча“ и допасована до нової назвы Україна, як ваша дотеперешна назва, но и в слід за тим, скорше „повіє кращий вітер з під сонця“. Віял вам вітер и світило сонце за давної Австро-Угорії, бо сте каждого руского человека очернили перед властями и каждый мусіл отпокутовати в Талергофі, тысячи положили свои кости под „соснами“ и тысячи зависли на придорохних вербах.

Втотчас світило вам сонце, бо сте думали, що загине уж Русь. Але горе тому, кто буде свою „самостійність“ на кириці своїх братів. Будте спокойні, же не загинул и не загине руский народ, не загине и не пропаде правдива історія Русі и правдиве зерно потоплене в ріках кириці и мук, а доказом того єст Талергофський Праздник во Львові дня 30. мая 1934 р., на котром было понад 16000 народа, приїхавшого зо всіх закутин Польши. Видите с того, же іще не всіх вивішали и лучше зробите, як, вмісто ширити роздор и незгоду, призадумате ся над бідом робочого народа и будете старати ся помочи єму економично.

Члены читальні.

Шавник, дня 10.II. 1936.

Комедія в церкви.

Наш о. Качмар зневажат дальше нашу церков и уряджат на проповідях віча. Недавно на проповіді виїмівал громадську власті, зневажал ю и говорил, чтобы ю не слухати и сміяти ся з ней. Люди в слід за „панвітцем“ одни сміяли ся в церкви, а други злостили и повстал такий шум, як на

комедії. В церкви хотіл перевести видно и выборы, бо предложил, чтобы выбрать якуси таку особу, котра бы рядила в громаді по єго волі. Доправды, уж трудно вислухати того вшитого. Люди приходять до церкви, жебы ся помолити, а ту вмісто слова Божого, чує ся лем все прозвишки и публиковане.

ПАСІЧНИКАМ ПОВ. НОВОСАНДЕЦЬКОГО ДО ВІДОМОСТИ.

Правленє Окружного Союза Пасічников при О. Т. Р. в Новом Санчі повідомлят, же 18. т. м. отбыло ся повітове собраніе пасічников, на котром был делегат Союза Пасічников з Кракова.

На том собраню обговорено плян діяльності, справу пасічничих курсов с показами в пасіках, розділ цукру, організацію пасічничих курсов, основанє пасічничого кооператива, справу меджнародного с'їзда пасічников в Кракові и виогошено актуальні отчіти о пасічництві.

Правленє Окр. Союза Пасічников просить М. Г. Пасічников повіта новосандецького звертати ся во всіх пасічничих ділах о порядки, цукор и т. д. до г-на Осифа Яновицького в Крыніці-селі.

ПОТЕРПІЛИ, БО НЕ ЧИТАЮТЬ ГАЗЕТ.

Перед килькома тыжднями помістили мы в Лемку Заряджене Президента Р. П. нормуюче справу збераня всяких пожертвовань, як квест, фантов и т. д.

В том зарядженню сказано виразно, же на кождый збор так на публичных місцах, як и через ходжене от хаты до хаты, єст потребне позволенє Староства, а кто зберат пожертвованя без позволеня, наражат ся на кару до 1000 зл. або на арест до 6 місяців.

На всі однак читають газеты и знают о том зарядженню. Трафило ся в Крыніці селі, же Лешко Граб, Петро Синява, Петро Гальчак и Осиф Звір зберали по селі якиси гроши и Староство в Н. Санчі засудило их на кару по 100 зл. каждого, с заміном в разі неможности стягненя той кары на 4 тыждні ареста.

Пригадуємо тото заряджене тому, чтобы предохоронити других перед евентуальными карами, причом виясняме, же незнанє права не освобождат от кары.

УКРАИНСКИЙ ОТЧЕ НАШ.

Батьку наш, котрий маєш хутір на небесіх, Будь батьком для нас, але не для всіх!

До „кацапів“ и ляхів не признавай ся, Лем нашої неньки України тримай ся!

Як будеш с нами в згоді жити, То Твоя воля буде ся святити!

Бо мы долго не могли ся рішити, Чи українці с Богом, чи без Бога мають жити. Отже пануй Собі в згоді, В українськім народі!!

Подслухал: Ваньо Сокирка.

ПОМІЩАЙТЕ

ОГОЛОШЕНЯ

В ГАЗЕТІ „ЛЕМКО“

Што чути в світі.

В льондонском шпитялі хирурги перевели незвичайну операцію одному 5-літньому хлопцю, котрий от уродження не мог отворити повік с причини недостатка мускулов, подносячих повіки. Хлопцю перешеплено фрагменти мускулов с уда до повік и хлопець отверат тепер очі нормально.

Парыж: Організація бывших властителей росийських паперов вартостных выписала до министра заграничных діл Фляндена лист с протестом против уділення Совітам пожички, покля не сплатят они давних царських долгов.

Дамашек: Високий комисар принял делегацию населеня сирійского, котре жадало: 1) приверненя конституции, котру приготовило сирійске Народне Собране, 2) опущеня сирійской землі через француски войска и 3) проклямованя „Сирійской Унії”.

Льондон: Коронаційне торжество короля Едварда VIII. отбуде ся в маю 1937. р. В жолтні 1937. р. король англіцкий выде до Индій, где отбуде ся ёго коронация на цисара Индій.

Льондон: Англіцкы газеты подают, же нова програма вооруженя Англіи єст розложена на 5 літ. Выдатки на туто ціль вынесут 300 милионов фунтов стерлингов (71, милиарда злотых). Програма предвиджат будову 12000 самолетов, 11 панцырных кораблей, 36 кораблей, 30 подводных лодей, 10 контрорпредных кораблей, сотки чолгов и тягарных автомобилей и тысячи машинных карабинов.

Берлин: В німецких хемічных лябораторіях вынайдено новый могучий газ труючий, котрий має перевищати всі знаны до тепер хемічны средства. Одноком охороном против дійствам того газу мают быти серебряны маски, котры однак сут за дороги, чтобы можна их выробити для населеня и войска.

Цареград: В многих місцевостях Турции заляла вода землю и знишила засіві. Матеріальны втраты сут превеликі.

Брюкселя: Министер войны Бельгии в часі бесіди на с'їзді бывших военных заявили, же от часу, коли Німеччина веде открыто усиленне вооружене, армия бельгийска єст приготовлена понести якнайdaleше идучи пожертвованя, бодай лем недопустити врага на свою землю.

Льондон: Англіцка газета „Таймс” доносит, же воєнний бюджет С.С.С.Р. на 1936/37р. єст проектированый в высоті 14 милиардов рублей. В продолженю 3 літ Совіты выдадут на вооружене 30 милиардов злотых, або 80 милионов місячно. Німеччина выдає на вооружене 1 милиард зл. місячно, а Польща 64 милиони.

Парыж: Пребывающий в Парижі маршал Тухачевский отбыл ряд конференций с министрами войны, летунства, воен. марынаркы, а также начальником генерального

штаба и поробил замовленя на доставу воєнных матеріялов.

Прага: Ческа газета „Narodni Osobozeni” доносит, же Совіты предложили Чехословакии дати роботу около 50 тысяч роботников при лісных роботах на Сибірі в околицах Байкала. Ходило бы головно о роботников пісовых с Подкарпатской Руси и Словакии, котры могли бы выемигровати до Совітів аж и на стало с родинами.

Штокгольм: Шведски фаходы газеты доносят, же Росія має тепер 9000 самолетов. С того числа має армия 3000 самолетов, 2 тысячи — то резерва армии, 1000 мають воєнны школы, 1000 перезначене для торговельных и полиційных цілей, 1000 належит до ріжных спортивных товариств авіаційных. Кромі того 1000 машин перезначено яко резерву для школеня цывильных пільотов. Новый промышленный план предвиджує рочну продукцию 5000 самолетов и 18 тысяч моторов. На штрееці Москва-Владивосток курсуют самолеты о скорости 300 км. на годину. Газеты подают, же под взглядом авіаційним Росія занимат тепер перше місце.

Вісти с краю.

Варшава, дня 7.II. П. Президент Р. П. іменовал вицеміністра фінансов Адама Коца предсідателем Ради Банка Польського.

Варшава: Зарядженем министерства фінансов ціну спирта, перезначеного на промышленны ціли обніжено о 30 00, а ціну спирта денатурованого о 170 00.

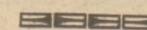
Варшава: Министер внутр. діл выдал заряджене, котре заборонят носити при собі оружие біле, а именно: шаблі, багнеты, нохи и т. д. Торговельны предприємства не будут мочи продавати без позволеня властей оружия ноторично уживаного через преступны тыпы, а именно: кастетов, металевых боксеров, оружия скрытого в палках, специальных пружин до битя и т. п.

Варшава: Уряд Державных Долгов оголосує, же многи властителі облигаций не зголосили ся по выграны гроши. Так напр. при Будовляной Пожичці не отобрано пре-

мий на 677.000 зл. При Инвестиційной Пожичці остало до отобраня премий на 600.000 По пятох літах не отобрана суза перейде на власность Скарбу Державы.

Самбор: Невысліджены преступники в селі Шаді пов. самборского обробовали церков, а пак поукладали в четырох кутах деревяны меблі, орнаты и книги, обляли тово всю нафтом и подпалили. Церков деревяна, побудована в р. 1835 спалила ся до тла.

На Поморі сут ище 4 міста: Ласин, Подтурж, Пельплин и Ковалево, в которых ніт ани одного жида.

В неділю, дня 23. лютого 1936

о год. 2-го по полудни
отбуде ся в Щавнику пов. сандецкого
в домі читальні

Обще Собрание

ЧЛЕНОВ ЧИТ. ИМ. М. КАЧКОВСКОГО,
на котре выділ запрашат всіх руских
интелигентов и людей с сусідных сел.

Порядок собраня:

- 1) Открыте собраня и выбор президии.
- 2) Отчитане протокола с послідного собраня.
- 3) Доклад касовий и с діяльности виділа и уділене абсолютории.
- 4) Выбор нового виділа.
- 5) Внесеня членов.

Секретар: Василь Барновский Предсідатель:
Осиф Яценік.

Згынул 9.П. рано песь,

великий, грубый, масти бурой,
звати „Песьо”!

Кто бы знал місце побыта, просит ся
донаести за вынагородженем до г. Юрка
Петрыка, зя ріком коло школы в Кры-
ници-Селі

ревиз. Яновицкий.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІЯМ ВІНО,
НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

заасекурує ся

в асекураційном Товаристві

Вита и Краковске
во Львові

Асекурацию принимают на цілой Лемковщині
представителі: гг. Осиф Яновицкий — Крыница-Село и Ми-
хаил Перелом — Сянок.